

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2011-0030-0437
Dok.: 276295

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 150 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 150 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Kan ministeren bekræfte, at det er muligt for en indsat, (der er udvisningsdømt), der lever meget spartansk at være i stand til at spare mellem 20.000-25.000 kr. op om året og er derfor, ikke alene at forsørger sig selv, men også kan forsørge familien derhjemme, i stedet for at afdrage på gælden til den danske stat.”

Svar:

1. En indsat skal efter straffuldbyrdelseslovens § 42, stk. 1, have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse. Vederlaget udgør aktuelt 9,37 kr. i grundbeløb pr. times beskæftigelse, jf. § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1019 af 31. oktober 2011 om satser for vederlag m.v. til indsatte i kriminalforsorgens institutioner.

Efter 4 ugers beskæftigelse kan institutionen udbetale et stabilitetstillæg til den indsatte, hvis den pågældende har ydet en tilfredsstillende arbejdsindsats og udvist arbejdsmæssig stabilitet. Stabilitetstillægget udgør aktuelt 2,86 kr. pr. time, jf. § 1, nr. 2, i bekendtgørelsen.

Derudover kan institutionen efter yderligere 8 ugers beskæftigelse udbetale et kompetencetillæg. Dette tillæg udgør også 2,86 kr. pr. time, jf. § 1, nr. 3, i bekendtgørelsen.

En indsat, som er beskæftiget 37 timer om ugen, vil således i de første 4 uger kunne få udbetalt et ugentligt vederlag på 346,75 kr., og efter 12 ugers beskæftigelse vil vederlaget kunne udgøre 558,25 kr. ugentligt.

Det bemærkes, at de fleste indsatte får udbetalt vederlag pr. time, men at de indsatte eksempelvis i arresthusene også kan udføre akkordarbejde.

Vederlaget for beskæftigelse er fastsat således, at en indsat vil have nogenlunde det samme beløb til rådighed som en kontanthjælpsmodtager, når der tages højde for, at den indsatte ikke har udgifter til kost og logi. Vederlaget anvendes f.eks. til mellemmåltider, cigaretter, privat tøj, udgifter til leje af tv i egen celle, frimærker, gaver til familie og andre lignende private udgifter.

Udover vederlag for beskæftigelse får indsatte i fængslerne udbetalt et kostbeløb på 63,42 kr. pr. dag, jf. § 1, nr. 8, i bekendtgørelsen om satser

for vederlag m.v. til indsatte i kriminalforsorgens institutioner. For dette beløb foretager de indsatte indkøb i fængslernes købmandsbutikker til de daglige måltider, og de tilbereder selv maden. I arresthusene får de indsatte ikke udbetalt kostbeløb, idet de får udleveret mad.

Indsatte, der ikke af institutionen får udleveret diverse personlige småartikler, artikler til personlig hygiejne, vaskepulver til vask af privat tøj mv., får endvidere udbetalt et selvforvaltningsbeløb på 6,74 kr. pr. dag, jf. § 1, nr. 9, i bekendtgørelsen.

Beløbene er fastsat på et sådant niveau, at en indsat har mulighed for at købe og tilberede daglige måltider. En indsat, der er beskæftiget 37 timer om ugen, vil derudover være i stand til at afholde udgifter til sin private beklædning og andre almindelige private udgifter.

På baggrund af de beløb, der kan udbetales til de indsatte, vil en opsparring på 20.000-25.000 kr. om året teoretisk være mulig, hvis den indsatte udviser meget stor sparsommelighed og ikke har udgiftskrævende behov.

2. Af regel 26.11 i De Europæiske Fængselsregler fremgår, at de indsatte skal have ret til at bruge i det mindste en del af deres løn på godkendte genstande til eget brug og til at give en del af deres løn til deres familie.

Endvidere fremgår det af § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1046 af 4. november 2009 om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne genstande mv. og penge i kriminalforsorgens institutioner, at indsatte i lukkede fængsler ikke må sende penge ud af institutionen, medmindre der er tale om udsendelse af arbejdspenge til nærstående, og ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn i det enkelte tilfælde ikke taler imod. Institutionen kan dog give tilladelse til udsendelse af andre penge end arbejdspenge, hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler for det.

Efter Justitsministeriets opfattelse er beløbene for vederlag mv. til indsatte fastsat på et rimeligt niveau, og der ses ikke at være grundlag for at ændre reglerne om indsattes udsendelse af penge, som er fastsat i overensstemmelse med De Europæiske Fængselsregler.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet bedt de lukkede fængsler om en udtalelse om deres erfaringer med udviste indsattes udsendelse af penge. På baggrund af svarene er det indtrykket, at udvisningsdømte almindeligvis ikke udsender penge til hjem-

landet i en størrelsesorden, som nævnt i spørgsmålet, idet det dog skal bemærkes, at der ikke føres statistik over omfanget.

3. Justitsministeriet har desuden til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Skatteministeriet, hvortil der henvises:

”Restanceinddrivelsesmyndighedens (RIM) inddrivelsessystemer indeholder ikke oplysninger, der kan identificere indsatte udlændinge, som afdrager på gæld til det offentlige, ligesom RIM heller ikke har oplysninger om, og i hvilket omfang indsatte sender penge ud af landet.

Efter retsplejelovens § 1013, stk. 4, inddriver RIM sagsomkostninger i straffesager efter reglerne i § 90, stk. 2-4, § 91, stk. 2-4, og § 92 i lov om fuldbyrdelse af straf m.v. Der er fastsat særlige regler for inddrivelse af bl.a. sagsomkostninger i inddrivelsesbekendtgørelsens kap. 9.

RIM foretager herefter som udgangspunkt inddrivelse af sagsomkostninger mv. med de inddrivelsesmidler, som anvendes ved inddrivelse af øvrige krav, herunder inddrivelsesmidler som: afdragsordning, modregning, lønindeholdelse og udlæg.

Det betyder, at RIM som udgangspunkt fastsætter afdragsordninger efter tabellen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Det fremgår desuden af inddrivelsesbekendtgørelsens § 31, stk. 2, at RIM, når skyldners indkomst er under nedre grænse i tabellen, hvilket for år 2011 vil sige under netto 101.000 kr., fastsætter afdragsordningen enten under hensyn til gældens størrelse eller med udgangspunkt i skyldners faktiske betalingsevne efter reglerne i inddrivelsesbekendtgørelsens kap. 6.

De oplysninger, der lægges til grund i RIMs beregning af afdragsprocenten, er de oplysninger, som indberettes til indkomstregistret. Dette betyder, at skyldner som udgangspunkt skal modtage A-indkomst. Det gældende regelsæt betyder, at indsatte normalt, såfremt de oppebærer A-indkomst, mens de er indsat, ikke vil have en A-indkomst, der er tilstrækkelig stor til, at der kan foretages f.eks. lønindeholdelse i denne.

RIM er som regel heller ikke bekendt med, om en skyldner har en stor kontantbeholdning. Det skal dog bemærkes, at såfremt RIM modtager oplysninger om, at en skyldner har en stor kontantbeholdning, vil pantefogeden foretage udlæg heri.”